

Baglyas Erika: SZÁZ LEPEDŐ

LÁTHATÓ ÉS BEFOGADHATÓ VOLT A CSEPELI FÉMMŰBEN 2004 NOVEMBER 18-ÁN 18 – 22 ÓRÁIG

*Úgy gondoltuk, kommentár nélkül engedjük útjukra ezeket a mondatokat:
az ért(elmez)ő művészettörténészét és az életét feltáró asszonyét. Üzenjenek mindenkinek.*

Az egyéni, a női, a családi és a társadalmi identitás kérdése egyszerre vetődik fel Baglyas Erika Száz lepedő c. munkájában, amelyben idős szüleit, magatehetetlen, gyógyíthatatlanul beteg családtagjait hosszú évek óta ápoló Édesanyja személyes sorsának felidézésével, közvetítésével egyúttal társadalmi jelenségre is utal. A szociális háló hiányosságaiából eredő kiszolgáltatottság különböző fajtái és fokozatai jelennek meg Édesanyja történetében: egyrészt az ellátásra szoruló idős embereket, másrészt az ő saját személyét érintők. Kiszolgáltatott a saját testével szemben, amely szinte elárulja azáltal, hogy betegséggel sújtja, s amellyel így nehezen tud azonosulni. Kiszolgáltatottá válik a családjával szemben is, hisz saját létét háttérbe szorítja, magát az ő állapotukból származó nehézségek megoldásának aláren-

deli. Nem független anyagi értelemben sem, mert részben saját egészségi állapota miatt, részben – testi fájdalmai ellenére vállalt - rendkívüli fizikai és lelki megterheléssel járó helyzete miatt nem vállalhat munkát. Egyfajta spirituális megtisztulásra és megújulásra irányuló, rituális tevékenységnek tekinthetjük, hogy a máskor napi rutin-munkának számító mosást és fehérítést most tökéletesen tiszta lepedőkkel végzi el, s az eközben készült video-film bemutatásának módja is jelképes értelmű, hisz olyan helyszínen - egy rég nem használt csepeli gyár üzem-csarnokában, az általa kimosott s itt kitergetett lepedőkre vetítve - láthatjuk, ahol korábban az ő korosztályához tartozók dolgoztak. A saját családjuk kapcsán is szinte mindannyiunk számára ismerős történet és helyzet több

generációt érint, ám a közbeszéd szintjén a jelenség mindennek ellenére nem létezik. Baglyas Erika Édesanyja személyes történetének felidézésével és összefoglalásával kiemeli és láttatja ezt a jelenséget. Egy anya-lánya viszonyon keresztül megvalósuló, meghatározó gesztus és akció nyomán a probléma most úgy nyer nyilvánosságot, hogy az egyéni történet kollektív történet jelölője lesz.

**Pilinger Erzsébet
művészettörténész**

„A nevem Bajnok Margit, oroszlán jegyben születtem. Ötvenkét éves vagyok. Van egy betegségem, emiatt nem lehet munkahelyem. Úgy mondják csökkent munkaképességű vagyok, az orvosom javaslata alapján megpróbálok ezzel együtt élni. Több mint 20 éve minden nap fizikai fájdalommal élek. Kívülről úgy nézek ki, mintha egészséges lennék. Szültem két gyereket, betegségem kezdetén miattuk tudtam életben maradni. Az összes időmet a háztartási munka tölti ki. Tíz éve saját elhatározásból, választási lehetőség nélkül beteg családtagjaimat ápolom. Éveken át ápoltam Anyósomat, gyógyíthatatlan betegségben halt meg. Éveken át ápoltam Anyukámat, betegsége ideje alatt nem tudott magáról, mint egy gyereket, úgy kellett

ellátni. Több éve ápolom Apukámat, 89 éves, állandó felügyeletre, egész napos ellátásra szorul, de nincs szívem idegekre bízni. Nem tudom szavakba foglalni, mit csinállok, mit élek meg nap, mint nap. Ezt csak az értheti, aki maga is hasonló sorsra jutott. Tíz éve minden nap mások testével foglalkozom. Kiszolgáltatottnak érzem magam. Nő vagyok, de a testem csak a fizikai fájdalmainban létezik. A tükör előtt állva alig ismerem meg a testem. Időnként másnak képzelem magam. Felőrül a fizikai és a lelki fájdalom, már nehezen tudom tovább feldolgozni ezeket. Minden nap a halállal kell szembenéznem. Azt mondják a szó fejsze, amivel aprítani lehet a fájdalmat, de én nem tudok beszélni a fájdalmainról. 10 éve minden nap emberi ürülékkel, vizelettel áztatott, véres, gennyes lepedőket, ágyneműket, ruhákat mosok ki. Mindig volt célja, de sosem volt eredménye a munkámnak. A munkámért cserébe sosem kaptam semmit. Most egy művészeti akciót fogok csinálni, ahol a művész személye nem fontos. Száz makulátlan tiszta lepedővásznat fehéríték és mosok ki. Olyan lesz, mint egy feloldozás. A lepedőket egy használaton kívül lévő üzemcsarnokban teregetem ki.”

**Bajnok Margit
leszázalékolt rokkantnyugdíjas**

IFJÚSÁGI TANÁCSADÓ IRODA A II. KERÜLETBEN

Ifjúsági Tanácsadó Iroda kezdte meg működését 2004. október 18-tól, Budapesten, a Mamut II. Bevásárlóközpontban található Kölyökparkban.

Az Ifjúsági Tanácsadó Iroda különlegessége, hogy a szakmai programok állami-önkormányzati, a civil, illetve a vállalkozói szféra összefogásával valósulnak meg a II. kerületi Családsegítő és Gyermejjóléti Szolgálat, a II. kerületi ÁNTSZ, a Kompania Alapítvány, a Család Gyermekek Ifjúság Egyesület, a Sziget Droginformációs Alapítvány, valamint a Szent István Egyetem Munkavállalási Tanácsadó Tanszékének együttműködésében.

Az iroda ingyenes szakmai-életmód, drogprevenciós, mentálhigiénés, jogi, pályaválasztási- tanácsadásaira minden hétfőn és szerdán délután 14.00 – 18.00 óra között, ingyenes játék klubjába minden csütörtökön 20.00 – 22.00 óra között várja az érdeklődő fiatalokat.

TOVÁBBI INFORMÁCIÓ:

II. kerületi Családsegítő és Gyermejjóléti Szolgálat

Tel: 225 - 79 - 56

e-mail: bp02css@freemail.hu